

[AM2022.10.21Ø]

Statsadvokaten i Københavns AFGØRELSE - 15. marts 2019 - SAK-2019-3100101-62

Advokat Michael Nauman, Bredgade 28, 1., 1260 København K

Ikke erstatning for bortvisning – j.nr. ...

Jeg har i dag besluttet ikke at imødekomme dit krav om erstatning til din klient, *Erstatningssøgende*. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at din klient den 24. juni 2018 kl. 23.51 blev bortvist fra *Adresse*, som Københavns Politi var blevet kaldt ud til, efter din klient havde anmeldt sin ex-kærestes far for trusler med kniv på *Adresse*.

Ved politiets ankomst var der stor uenighed mellem parterne om adgangen til *Adresse* og da politiets forsøg på mægling mislykkedes, besluttede politiet at bortvise din klient fra *Adresse* i 24 timer efter reglerne i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Ved Østre Landsrets kendelse af 20. december 2018 blev den af Københavns Politi meddelte bortvisning af din klient underkendt.

Det fremsatte erstatningskrav

Ved brev af 8. januar 2018 til Københavns Politi, hvorfra jeg har modtaget det, fremsatte du krav om erstatning, som du skønsmæssigt opgjorde til 25.000 kr. Du har ikke nærmere begrundet eller dokumenteret kravet.

Begrundelse for nægtelse af erstatningskravet

Dit krav skal behandles på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler, hvorfor det er en forudsætning for tilkendelse af erstatning, at din klient har lidt et økonomisk tab som følge af politiets ansvarspådragende handlinger.

Jeg finder ikke, at du har godtgjort, at din klient har lidt et økonomisk tab som følge af politiets bortvisning af ham i 24 timer fra ovennævnte *Adresse*.

I øvrigt finder jeg ikke, at bortvisningen har haft en så belastende karakter eller at din klient har lidt afsavn, således at din klient har krav på tort. Jeg skal i den forbindelse henvise til din klients forklaring i Københavns byret den 29. oktober 2018, at han spurgte politiet på stedet om han måtte tage sine ting, herunder en dyne, hvilket han fik lov til.

Jeg kan derfor ikke imødekomme kravet.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 h (erstatning på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler), jf. § 20, stk. 2, i lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Mulighed for at klage

Du kan klage over afgørelsen til Rigsadvokaten. Du skal sende klagen til Statsadvokaten i København. Fristen for at klage er 4 uger efter, at du har modtaget dette brev. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3 og 5.

Du skal udnytte muligheden for at klage til Rigsadvokaten, inden du eventuelt begærer kravet indbragt for retten efter retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Har du eventuelle spørgsmål

Hvis du har spørgsmål til min afgørelse, er du velkommen til at kontakte Statsadvokaten i København.

.....

Rigsadvokatens AFGØRELSE - 4. juni 2019 - RA-2019-3100206-114

Advokat Michael Nauman, Bredgade 28, 1., 1260 København K

Ikke erstatning for bortvisning – vedr. j.nr. ...

Du har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 15. marts 2019, om at nægte erstatning til din klient *Erstatningssøgende*, fordi han den 24. juni 2018 blev bortvist fra *Adresse*.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at din klient ikke kan få erstatning.

Sagsforløb

Medio juni 2018 stadfæstede Østre Landsret, at din klients ekskæreste havde brugsret over lejligheden *Adresse*.

Københavns Politi blev den 24. juni 2018 kort inden midnat tilkaldt af din klient til *Adresse*, fordi hans ekskærestes stedfar angiveligt havde truet ham med en kniv. Ved politiets ankomst til stedet kunne patruljen ikke fastslå, at der var blevet truet med en kniv. Det blev oplyst, at både din klient og hans ekskæreste var tilknyttet lejligheden, og at din klient havde skiftet låsene, så hans ekskæreste ikke havde adgang til lejligheden. Din klient oplyste, at han ikke havde nøglen til lejligheden på sig. Han blev bortvist fra stedet i 24 timer, så der ikke kunne forsvinde ting fra lejligheden, og da politiet på grund af den intense stemning ikke mente, at de kunne forlade *Adresse*, mens alle parter var til stede.

Din klient oplyste i brev af 25. juni 2018, at han i forbindelse med bortvisningen fik lov til at fjerne sit løseøre i form af sin dyne.

Den 2. juli 2018 fremsendte du en begæring om at indbringe bortvisningen for retten til Københavns Politis hovedmail. Den 3. juli blev e-mailen videresendt til Københavns Politi Advokatur Bellahøj, som samme dag indbragte sagen for retten.

Din klients ekskæreste oplyste den 27. august 2018, at din klient ikke siden den 24. juni 2018 havde taget kontakt til hende for at få adgang til lejligheden eller afhente yderligere ejendele fra lejligheden.

Den 5. november 2018 godkendte Københavns Byret bortvisningen. I den forbindelse udtalte din klient blandt andet, at han den 24. juni 2018 var ved at være færdig med at flytte fra lejligheden, men da han havde glemt at låse den, var han taget tilbage, hvor han mødte sin ekskæreste og hendes stedfar.

Den 20. december 2018 afviste Østre Landsret, at bortvisningen kunne godkendes, idet der ikke var begrundet mistanke om, at din klient havde begået en lovovertrædelse som omhandlet i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning mod et medlem af sin husstand.

Begrundelse

Jeg er enig med statsadvokaten i, at der ikke er grundlag for at yde din klient erstatning i anledning af politiets beslutning om at bortvise ham.

Du har ikke fremlagt dokumentation for eller i øvrigt oplyst, at din klient har lidt et økonomisk tab i anledning af bortvisningen.

Ligesom statsadvokaten finder jeg endvidere, at bortvisningen ikke har haft en sådan karakter, at din klient har krav på tortgodtgørelse. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at din klient på tidspunktet for bortvisningen – som var gældende i 24 timer – ikke havde en lovlig brugsret til lejligheden, at han forinden bortvisningen fik lov til at fjerne sit løse, og at han efter det oplyste ikke efterfølgende har taget kontakt til sin ekskæreste med henblik på at borttage yderligere effekter.

Da din klient ikke kan meddeles erstatning, er der ikke grundlag for at meddele dig salær for fremsættelsen af erstatningskravet.

Sagens forløb

- I afgørelse af 15. marts 2019 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 5. april 2019 har du klaget over afgørelsen. Du har navnlig gjort gældende, at din klient har lidt afsavn, ligesom der er sket en krænkelse af hans personlige frihed og ret til boligens ukrænkelighed efter grundlovens § 72, således at han har krav på erstatning for tort skønsmæssigt fastsat til 25.000 kr.
- Den 10. april 2019 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 h (erstatning i henhold til dansk rets almindelige erstatningsregler), jf. § 20, stk. 2, i lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Din klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Din klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis din klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal du oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at du har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis du har spørgsmål til min afgørelse, er du velkommen til at kontakte ..., tlf. nr.

Københavns Byrets DOM - 29. juni 2021 - 3-26177/2020 - SAK-2019-3100101-62

Erstatningssøgende *Erstatningssøgende*, født februar 1983 mod Københavns Politi

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Statsadvokaten i København har ved tilkendegivelse af 25. september 2020 i medfør af retsplejelovens § 1018 f, jf. § 20, stk. 2, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning indbragt en sag for retten, hvor *Erstatningssøgende* over for Københavns Politi har krævet godtgørelse for tort i anledning af uberettiget bortvisning i 24 timer fra lejligheden beliggende *Adresse*, den 24. juni 2018.

Erstatningssøgende har nedlagt påstand om 25.000 kr. i godtgørelse for tort.

Københavns Politi har nedlagt påstand om frifindelse.

Erstatningssøgende har på grund af sygdom ikke givet møde i sagen men har samtykket i, at sagen kunne fremmes i hans fravær.

Oplysningerne i sagen

Den 24. juni 2018 blev *Erstatningssøgende* af politiet bortvist i 24 timer fra lejligheden beliggende *Adresse*.

Ved kendelse af 5. november 2018 godkendte Københavns Byret bortvisningen.

I kendelsen er gengivet følgende forklaringer fra *Erstatningssøgende* og *Person1*:

"*Erstatningssøgende* forklarede, at han og hans ekskæreste, *Person1*, gik fra hinanden i december 2017. *Person1* var herefter hos sine forældre, mens han selv blev i deres lejlighed. De var uenige om, hvem der skulle blive boende i lejligheden, og i dagtimerne, mens han var på arbejde, opholdt *Person1*, som på det tidspunkt ikke havde noget arbejde, sig i lejligheden, selvom de ikke havde aftalt det. Han og *Person1* havde indgået en mundtlig aftale om, at han skulle være flyttet ud af lejligheden senest 14 dage efter, at landsretten havde afsagt dom vedrørende bopæl og deres datter, dvs. cirka en uge efter den 24. juni 2018. Det er svært at sige, om deres konfliktniveau var højt, for der var ikke tale om vold imellem dem, men de var bare uenige om bopæl og forældremyndighed til deres datter.

Den 24. juni 2018 var han sammen med en kammerat i gang med at flytte, og da de om aftenen var ved at være færdige, dukkede *Person1* og hendes stedfar, der hedder *Person2*, men kaldes "*Person2*", op. Han havde slukket lyset i lejligheden, men da han kørte væk med nogle ting, kom han i tanke om, at han havde glemt at låse. Han kom derfor tilbage og kunne se, at der var lys i lejligheden. *Person1* og *Person2* var i lejligheden, og han bad *Person2* om at forlade lejemålet, da han ikke havde noget at gøre der. *Person1* havde adgang til lejligheden på lige fod med ham selv på det tidspunkt. De ville ikke gå, og på et tidspunkt gik han op på trappen til 1. sal, fordi han ville hente sine ting. Han så, at *Person2* gik ud i køkkenet og tog en køkkenkniv. *Person2* truede ham ved at rende rundt og fægte med kniven, mens han selv stod lidt oppe ad trappen til 1. sal. *Person2* sagde ikke noget, mens han fægtede med kniven. Han blev bange og tog fat i sin telefon. Det var ikke første gang, at det var sket, og han var klar til, at der ville ske noget, så derfor gik han op på soveværelset på 1. sal, låste sig inde og ringede til politiet. Der gik maksimalt 20 minutter, før politiet kom. *Person2* var i håndjern, da han selv kom ned igen, efter at politiet var kommet. Han blev selv afhørt i stuen, mens de andre blev afhørt i andre rum. Politiet prøvede at mægle, men der kunne ikke findes en løsning. Han kan ikke huske, hvad han selv sagde, men det var meningen, at han skulle blive i lejligheden en uge endnu. *Person2*, der på et tidspunkt fik håndjernene af, var ikke involveret i mæglingen. Det var den ældste af de 3-4 betjente, der under henvisning til dommen og ordensbekendtgørelsen sagde, at han ville bortvise ham fra lejligheden. Han spurgte betjenten, om han måtte tage sine ting, herunder en dyne, og det fik han lov til. Han fik herefter igen forklaret, hvorfor han blev bortvist, og at det var for 24 timer. Han kørte herefter væk med sin kammerat. Han fik ikke noget skriftligt om bortvisningen, og han fik heller ikke oplysning om klagemuligheder. Han anmeldte ikke *Person2* for vold, bl.a. på grund af en lignende hændelse 2-3 måneder tidligere. Dengang kom *Person1*, der havde ret til at komme i lejligheden, sammen med *Person2* til lejligheden. *Person2*, som efter hans opfattelse brød ind i lejligheden, truede ham med en hobbykniv. Han fik fikseret *Person2* på gulvet, og både *Person1* og han selv var herefter i kontakt med politiet, og underboen og naboen kom til stede. Han gik på politistationen for at anmelde forholdet, men politiet fortalte, at *Person2* også ville anmelde ham for vold, og de skrev derfor kun et hændelsesforløb. Han søgte aktindsigt, og det så ikke ud som om, at politiet havde skrevet på at han var blevet truet med en kniv. Han har skrevet om dette til Københavns Politi, Anklagemyndigheden og Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Efter denne episode kom han og *Person1* i konfliktråd, og det var i den forbindelse, at de aftalte, hvornår han skulle flytte ud. Efter hans opfattelse skulle *Person1* syv dage efter den 24. juni 2018 have nøglerne til lejligheden og rådgivningen over lejligheden. Han skulle have sin datter i lejligheden i weekenden den 30. juni-1. juli 2018. Han mener ikke, at han selv var aggressiv, da han blev bortvist, og han var meget chokeret over det. Han var på tidspunktet rimelig stresset, fordi *Person2* hele tiden løb rundt og holdt øje med ham, mens han flyttede ud, og han var mere bange og stresset, end han var aggressiv og ophidset. Han havde forventet, at *Person2* ville komme og gøre et eller andet, og han ville bare væk fra stedet for at undgå en konfrontation. På det tidspunkt havde han endnu ikke fået en ny bolig, og han sov på sofaen hos en kammerat."

"Vidnet [*Person1*] forklarede, at hun er *Erstatningssøgendes* tidligere samlever, at de har et barn sammen, og at de ikke var sammen den 24. juni 2018. Omkring dette tidspunkt boede hun hos sine forældre. Hun havde prøvet at overtage hendes og *Erstatningssøgendes* lejlighed i december 2017, men der var ingen kommunikation fra *Erstatningssøgendes* side. *Erstatningssøgende* blev i lejligheden og skiftede låsen ud, inden de havde været i retten. Hun kunne derfor ikke komme ind i lejligheden. Hun vandt sagen om bopæl og forældremyndighed først i byretten og senere, i begyndelsen af juni 2018, i landsretten. Efter landsrettens dom var det meningen, at de selv skulle finde en dato for

Erstatningssøgendes flytning, og hun ventede bare på, at det skulle ske så hurtigt som muligt. Der var ikke indgået nogen aftale. *Erstatningssøgende* havde oplyst, at han den 24. juni 2018 ville begynde at flytte, så de kunne undgå at skulle i fogedretten, og det syntes hun var en god idé. Da hun sent om aftenen, ca. kl. 23.15, kom hjem til sine forældres lejlighed, som ligger i nærheden, så hun, at der var lys i lejligheden, og at *Erstatningssøgende* var i gang med at bære vaskemaskinen, som ikke var hans, ud. Hun og hendes stedfar gik efter *Erstatningssøgende* for at se, hvad der skete. Deres datter sov på det tidspunkt hjemme hos hendes mor. *Erstatningssøgende* kørte væk, og hun regnede med, at han ikke havde lukket døren til lejligheden, hvorfor de gik ind for at se dens tilstand. Da *Erstatningssøgende* efter noget tid kom tilbage, gik han hen til hendes stedfar og sagde; "Nå skal vi tage den forfra?", og han filmede og truede med sin telefon. *Erstatningssøgende* ringede til politiet og gik ovenpå, hvor han bankede i væggen og på døren og sagde, at han var ved at blive slået ihjel med en kniv for halsen. Hun og hendes stedfar havde sat sig i sofaen nedenunder og hørte det her "cirkus". Det var ikke første gang de var vidner til noget vanvittigt. Hun var sammen med sin stedfar hele tiden, og der var ingen trusler med kniv. Da politiet bankede på døren, sad hun i stuen med sin stedfar, der åbnede døren og fik håndjern på. Hun var chokeret. En betjent hentede *Erstatningssøgende*, og de blev afhørt i hver deres rum. Hun fortalte politiet om de to retssager, at det var hendes hjem, og at hendes ting blev stjålet af *Erstatningssøgende*.

Politiet kunne se, at vaskemaskinen var væk. Hun sagde til politiet, at hun ikke var tryk ved, at *Erstatningssøgende* kunne finde på at tage flere ting, hvis hun forlod lejligheden og desuden havde hun ikke en nøgle. *Erstatningssøgendes* forslag var, at hun bare skulle gå, og at hun kunne få nøglerne, når han var færdig med at flytte.

På tidspunktet den 24. juni 2018 opførte *Erstatningssøgende* sig arrogant, og hun var slet ikke tryk. Det var vildt ubehageligt at være i situationen, og hun var bange for ham og utryk. Hun har kendt *Erstatningssøgende* i 10 år, men efter december 2017 kendte hun ham ikke længere, og hun ved ikke, hvad der skete med hans sindstilstand. Hun har tidligere set *Erstatningssøgende* overfalde hendes stedfar.

Efter den episode var de på skadestuen og politistationen, hvor der blev lavet et journalnotat herom. Hun ved derfor, at *Erstatningssøgende* har været voldelig, og hun er overhovedet ikke rolig ved, at *Erstatningssøgende* har denne eksplosive og voldsomme side. Hun husker ikke, om hun fortalte det til politiet. Hun er utryk, urolig, bekymret og bange bl.a. fordi, *Erstatningssøgende* det seneste års tid har involveret alle tænkelige myndigheder, hvor alle sager er blevet lukket. Hun sagde til politiet, at hun var bekymret for, at *Erstatningssøgende* skulle fjerne flere ting fra lejligheden, og hun tror, at det var derfor, politiet valgte at bortvise ham. Hun tror også, at politiet valgte at bortvise ham, for at der ikke skulle opstå yderligere slåskamp, så de kunne få en rolig nat, men hun ved det ikke. Hun tænker, at politiet på baggrund af det høje konfliktniveau vurderede, at bortvisningen af *Erstatningssøgende* var den bedste løsning på det tidspunkt, og at det ville have været absurd, hvis det var hende, der skulle have forladt lejligheden."

Ved kendelse af 20. december 2018 traf Østre Landsret afgørelse om, at bortvisningen ikke kunne godkendes.

Den 16. januar 2019 fremsatte *Erstatningssøgende* over for Københavns Politi krav om tortgodtgørelse.

Ved afgørelse af 15. marts 2019 meddelte Statsadvokaten i København afslag på erstatning samt godtgørelse for tort.

Rigsadvokaten stadfæstede den 4. juni 2019 statsadvokatens afgørelse. Af afgørelsens begrundelse fremgår følgende blandt andet:

"...

Jeg er enig med statsadvokaten i, at der er ikke er grundlag for at yde din klient erstatning i anledning af politiets beslutning om at bortvise ham.

Du har ikke fremlagt dokumentation for eller i øvrigt oplyst, at din klient har lidt et økonomisk tab i anledning af bortvisningen.

Ligesom statsadvokaten finder jeg endvidere, at bortvisningen ikke har haft en sådan karakter, at din klient har krav på tortgodtgørelse. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at din klient på tidspunktet for bortvisningen som var gældende i 24 timer ikke have en lovlig brugsret til lejligheden, at han forinden bortvisningen fik lov til at fjerne sit løseøre, og at han efter det oplyste ikke efterfølgende har taget kontakt til sin ekskæreste med henblik på at borttage yderligere effekter.

..."

Rettens begrundelse og resultat

Erstatningssøgende har for retten alene nedlagt påstand om godtgørelse for tort.

Retten lægger til grund, at *Erstatningssøgende* på tidspunktet for politiets bortvisning af ham den 24. juni 2018 var i færd med at flytte fra lejligheden med hjælp fra en kammerat, og at episoden med hans tidligere kæreste og dennes far udspillede sig, da han og kammeraten var ved at være færdige. Retten lægger endvidere til grund, at *Erstatningssøgende* ikke længere havde brugsretten til lejligheden, og at han sov hos en kammerat, da han ikke havde fundet en ny bolig.

Under disse omstændigheder, og idet retten bemærker, at *Erstatningssøgende* efter de foreliggende oplysninger ikke umiddelbart efter udløbet af bortvisningen tog kontakt til sin tidligere kæreste med henblik på at få udleveret effekter, finder retten, at *Erstatningssøgende* ikke har været udsat for en retsstridig krænkelse af en sådan karakter, at der er grundlag for at tilkende ham godtgørelse for tort. Det af forsvareren anførte om grundlovens § 72 kan ikke føre til et andet resultat.

Thi kendes for ret:

Københavns Politi frifindes.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger, herunder 3.580 kr. med tillæg i moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Michael Nauman.

.....

Østre Landsrets 20. afdelings DOM - 21. oktober 2022 - S-2278-21:

(landsdommerne Henrik Bitsch, Janni Christoffersen og Nikolaj Otto Bjørnholm (kst.)).

Anklagemyndigheden mod erstatningssøgende *Erstatningssøgende*, født februar 1983, (advokat Michael Nauman, besk.)

Københavns Byrets dom af 29. juni 2021 (sag nr. SS 3-26177/2020) er anket af *Erstatningssøgende* med endelig påstand om, at der ydes ham 25.000 kr. i godtgørelse for tort, subsidært et skønsmæssigt fastsat lavere beløb.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse. Der er ikke afgivet forklaringer under ankesagen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at den retsstridige krænkelse, som *Erstatningssøgende* har været udsat for, ikke efter sin karakter og omfang giver grundlag for i medfør af dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 20, stk. 2, 1. pkt., jf. retsplejelovens § 1018 h, at tilkende ham godtgørelse for tort.

Herefter stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod erstatningssøgende *Erstatningssøgende* stadfæstes.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger for landsretten.